

посѣщеніе въ корабя, за изложеніе, за вмѣстительность, за каца (*), за хвърляне на анкора или забиване на колъ, и прочіитъ морскы даждія, не сж *аваріи*, но сж просто разности въ тяжесть на корабя.

Чл. 249.) Когато са случи да са блъснатъ кораби, ако блъснаванъето е станъло просто по случайно приключеніе, тщетата отъ туй е само за смѣтка на пострадалия корабъ, безъ да има право за противопритезаніе. Ако блъснаванъето е станъло поради погрѣшката на едного отъ корабленачалниците, тщетата са заплаща отъ причинителя ѝ. Ако ли блъснаванъето са е случило поради погрѣшката и на двамината корабленачалници, или ако има съмнѣніе за причинитѣ на блъснаванъето, тщетата са псправя съ общо иждивеніе на корабитѣ, които сж ѝ причинили и които сж пострадали отъ нея, съразмѣрно съ стойността на сѣкой отъ тѣхъ. Въ послѣднитѣ два случая прицѣненіето на тщетата са прави чрѣзъ прицѣнители.

Чл. 250.) Прозба за *аварія* не са приема отъ обезбѣдителитѣ, ако *аваріята* не задминува, когато е обща, сотата часть отъ суммата на стойността на корабя и на стокитѣ, а когато е частна, сотата часть отъ стойността на повредената стока.

Чл. 251.) Условіето «*свободно отъ аварія*» освободява обезбѣдителитѣ отъ сѣка обща или частна *аварія*, съ исключеніе на случайтѣ, които даватъ причина за напушанье; но въ тѣзи случаи обезбѣждаемитѣ можътъ, по предпочтеніе, или да направѣжтъ напушанъето, или да дигнатъ тѣжба за *аваріята*.

ЧАСТЬ ВТОРА.

За изсыпванъето и спомаганъето въ обща аварія.

Чл. 252.) Ако отъ фортуна или отъ непріятелско гоняне корабленачалникътъ намѣри за нужно да хвърли въ

(*) Каца разуйвамы оъзи, която бива отъ желъзо или друго вещество, и която е вързана и оставена въ морето за да са вързватъ о нея корабитѣ.